

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการใช้งานเครือข่ายไร้สายจัมป์เน็ต ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบและประเด็นในการศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer's Behavior)

สิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546) อธิบายว่า ในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคสามารถใช้คำถาม 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย Who?, What?, Why?, Who participates?, When?, Where? และ How? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7Os ซึ่งประกอบด้วย Occupants, Objects, Objectives, Organizations, Occasions, Outlets and Operations เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรม รวมทั้งปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค มีรายละเอียดของคำถามดังนี้

1. ใครอยู่ในตลาด (Who is in the target market?) หรือกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ซึ่งต้องอธิบายโดยกล่าวถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ ภูมิศาสตร์ จิตวิทยาหรือจิตวิเคราะห์ และพฤติกรรมศาสตร์ของกลุ่มเป้าหมายนั้น

2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?) หรือสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ก็คือ ต้องการคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง (Competitive differentiation)

3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?) เป็นการวิเคราะห์ที่วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและด้านจิตวิทยา ซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยเฉพาะบุคคล

4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?) บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย ผู้ริเริ่ม ผู้มีอิทธิพล ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้ซื้อ และผู้ใช้

5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?) เป็นการวิเคราะห์โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงฤดูกาลใดของปี ช่วงวันใดของเดือนช่วงเวลาใดของวัน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่างๆ

6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?) เป็นการสังเกตได้จากช่องทางหรือแหล่งที่ซื้อ (Outlets)

7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?) เป็นขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operations) ประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

ทฤษฎีส่วนผสมการตลาด (The Marketing Mix)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2546) ได้กล่าวไว้ว่าธุรกิจจะใช้ปัจจัยส่วนผสมการตลาด (The Marketing Mix) หรือ 4 Ps เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) สถานที่หรือช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจบริการหมายถึง บริการที่เสนอเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ ซึ่งครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างของตัวสินค้าและสิ่งที่เกี่ยวข้องไว้บริการลูกค้า เนื่องจากลูกค้าไม่ได้ต้องการเพียงตัวสินค้าและบริการเท่านั้น แต่ยังต้องการประโยชน์หรือคุณค่าอื่นที่จะได้รับจากการซื้อสินค้าและบริการของธุรกิจบริการด้วย

2. ราคา (Price) หมายถึง มูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงิน ราคาคือต้นทุน (Cost) ของลูกค้า ผู้บริโภคจะเปรียบเทียบระหว่างคุณค่า (Value) ผลิตภัณฑ์ กับราคา (Price) ผลิตภัณฑ์นั้น ถ้าคุณค่าสูงกว่าราคา ลูกค้าจะตัดสินใจซื้อ ดังนั้นผู้กำหนดกลยุทธ์ด้านราคาต้องคำนึงถึง (1) คุณค่าที่รับรู้ (Perceived Value) ในสายตาของผู้บริโภค ซึ่งต้องพิจารณาว่าการยอมรับของลูกค้าในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ว่าสูงกว่าราคาผลิตภัณฑ์นั้น (2) ต้นทุนสินค้าและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง (3) ภาวะการแข่งขัน (4) ปัจจัยอื่น ๆ เช่น นโยบายภาครัฐ ภาวะเศรษฐกิจ

3. การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง ด้านสถานที่ให้บริการในส่วนแรก คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง (Location) การเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจบริการมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะธุรกิจบริการที่ผู้บริโภคต้องไปรับบริการจากผู้ให้บริการในสถานที่ที่ผู้ให้บริการจัดไว้ เพราะทำเลที่ตั้งที่เป็น

ตัวเลือกเป็นตัวกำหนดกลุ่มของผู้บริโภคที่จะเข้ามาให้บริการ ดังนั้นสถานที่ให้บริการต้องสามารถครอบคลุมพื้นที่ในการให้บริการกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุด และคำนึงทำเลที่ตั้งของกลุ่มแข่งขันด้วย โดยความสำคัญของทำเลที่ตั้ง จะมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะของธุรกิจบริการแต่ละประเภท

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมการซื้อ การติดต่อสื่อสารอาจใช้พนักงานขายทำการขาย และการติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช้คน เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมีหลายประการ ซึ่งอาจเลือกใช้หนึ่งหรือหลายเครื่องมือต้องใช้หลักการเลือกใช้เครื่องมือสื่อสารแบบประสมประสานกัน (Integrated Marketing Communication - IMC) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับลูกค้าผลิตภัณฑ์คู่แข่งกัน โดยบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศราวุฒิ กลมวิจิตร (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาโท โดยผ่านระบบเครือข่ายไร้สายของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เชียงใหม่ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท เพศชาย อายุน้อยกว่า 25 ปี คณะผลิตกรรมการเกษตร มีรายได้ 10,000-20,000 บาทต่อเดือน มีคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กส่วนตัว และมี e-mail address ส่วนตัว มีการใช้อินเทอร์เน็ตผ่านเครือข่ายไร้สายของมหาวิทยาลัย เดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 1-2 ชั่วโมง และใช้บริเวณอาคารเรียนรวม 70 ปี

วัตถุประสงค์ในการใช้งานระดับมากคือ เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อการหาข้อแนะนำในการปฏิบัติ และการตัดสินใจ ต่างๆ และเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และเรียนรู้ตามความต้องการ วัตถุประสงค์ในการใช้งานระดับปานกลางคือ เพื่อลดและผ่อนคลายความตึงเครียดหรือเพื่อความบันเทิง เพื่อการสร้างและดำรงเอกลักษณ์ของบุคคล เพื่อการมีส่วนร่วมกับสังคม และเชื่อมโยงตนเองกับสังคม และเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่านระบบเครือข่ายไร้สาย พบว่า ปัญหาการรอข้อมูลนาน/โหลดช้า การเชื่อมต่อยุ่งยาก ไม่สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายไร้สาย พื้นที่ให้บริการ ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการเชื่อมต่อหลุดง่าย ตามลำดับ

บวร ใต้เมืองปาก (2549) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความคิดเห็นของนิสิต เกี่ยวกับเครือข่ายไร้สายมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตเพศชายคณะวิศวกรรมศาสตร์ การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี สำหรับด้านการใช้งานเครือข่ายไร้สาย มีนิสิตไม่เคยใช้เครือข่ายไร้สายมากกว่าครึ่ง สาเหตุที่นิสิตไม่ใช้เครือข่ายไร้สายเพราะไม่มีโน้ตบุ๊กเป็นของตนเอง ส่วนแหล่งที่มาของเงินที่นำมาซื้อคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กนั้นมาจากผู้ปกครอง

ด้านพฤติกรรมการใช้เครือข่ายไร้สายพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้เครือข่ายไร้สายมาแล้วระหว่าง 1-2 ปี มีการใช้งานเป็นบางวัน จุดมุ่งหมายที่ใช้งานเครือข่ายไร้สาย คือ ใช้ดูหนัง ฟังเพลง ด้านการค้นหาข้อมูลที่โฮมเพจของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเรื่องเครือข่ายไร้สายพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้บริการนานๆ ครั้ง

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารพบว่า นิสิตส่วนใหญ่รับรู้ประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับเครือข่ายไร้สายของมหาวิทยาลัยในระดับน้อย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่ให้บริการเครือข่ายไร้สาย รองลงมาคือ ความเข้าใจในความหมายของสถิติเกอร์ของรัศมีให้บริการเครือข่ายไร้สาย และสิ่งที่นิสิตรับรู้น้อยที่สุดคือ รัศมีการให้บริการเครือข่ายไร้สายในแต่ละจุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการเครือข่ายไร้สายโดยภาพรวม เห็นด้วย ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยเฉพาะจากการบริการเครือข่ายไร้สายทำให้สามารถใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น ด้านบริการที่นิสิตเห็นด้วยมากที่สุดคือ สถิติเกอร์สัญลักษณ์บอกรัศมีของเครือข่ายไร้สายมีลักษณะที่มองเห็นชัดเจน ด้านความต้องการนิสิตมีความเห็นด้วย และมีความต้องการมากที่สุดคือ ให้มีการแนะนำวิธีการใช้เครือข่ายไร้สายในชั้นเรียนของท่าน

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2553) ได้สำรวจเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการของสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจคือ 4.50-5.00 = พึงพอใจมากที่สุด 3.50-4.49 = พึงพอใจมาก 2.50-3.49 = พึงพอใจปานกลาง 1.50-2.49 = พึงพอใจน้อย 1.00-1.49 = พึงพอใจน้อยที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักศึกษาจำนวน 704 คน ทำการเก็บแบบสอบถามระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2553 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.9 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 81.5 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละ 38.4 อยู่ชั้นปี 3 ขึ้นไป ร้อยละ 51.7 ใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศจากคณะ ร้อยละ 48.2

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมาก เรียงลำดับ คือ บริการเว็บไซต์ ค่าเฉลี่ย 3.60 บริการระบบสารสนเทศ

(MIS) ค่าเฉลี่ย 3.59 ส่วนบริการที่ได้ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในระดับปานกลาง เรียงลำดับคือ บริการ e-Learning ค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมาคือ บริการของเจ้าหน้าที่ห้อง one stop service ค่าเฉลี่ย 3.41 บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องศูนย์สารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 3.40 บริการหลักสูตรอบรมคอมพิวเตอร์ ค่าเฉลี่ย 3.38 บริการเครือข่ายไร้สาย ค่าเฉลี่ย 3.36 บริการอีเมล ค่าเฉลี่ย 3.34 และบริการ Remote Access ค่าเฉลี่ย 3.17

หัวข้อย่อยการบริการเครือข่ายไร้สายที่มีความพึงพอใจในระดับมาก เรียงลำดับคือ การจัดระบบบริการไม่ยุ่งยากซับซ้อน ค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมาคือ ความสะดวกในการติดต่อขอใช้บริการ ค่าเฉลี่ย 3.57 และความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องมือในการให้บริการ ค่าเฉลี่ย 3.55

ส่วนหัวข้อย่อยการบริการเครือข่ายไร้สายที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เรียงลำดับคือ ความชัดเจนของแบบฟอร์มขอรับบริการ ค่าเฉลี่ย 3.47 รองลงมาคือ ความชัดเจนของเอกสาร/การแจ้งข้อมูลต่างๆ ค่าเฉลี่ย 3.46 ความเร็วในการให้บริการ ค่าเฉลี่ย 3.44 ค่าธรรมเนียม 400 บาท/ภาคการศึกษา ร้อยละ 3.26 ความเพียงพอของจุดที่ให้บริการ ค่าเฉลี่ย 3.22 ความชัดเจนของสัญญาณ ค่าเฉลี่ย 3.17 ความครอบคลุมของสัญญาณ ค่าเฉลี่ย 3.15 และ ความเสถียรของระบบ ค่าเฉลี่ย 3.01

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2553) ได้สำรวจเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการให้บริการของสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 642 คน ทำการเก็บแบบสอบถามระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2553 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.2 ศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 82.3 กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ร้อยละ 45.1 อยู่ชั้นปี 3 ขึ้นไป ร้อยละ 45.4 ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัว ร้อยละ 71.2 เป็น Notebook ร้อยละ 68.2 มีวัตถุประสงค์ในการเข้าใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล เช่น google, Wiki ฯลฯ ร้อยละ 92.2 รองลงมาคือ e-mail ร้อยละ 88.9 Entertainment เช่น ดูหนังฟังเพลง เล่นเกมส์ youtube ฯลฯ ร้อยละ 84.6 และ Social Network เช่น Hi5, Myspace, Blog ฯลฯ ร้อยละ 49.7

ความคิดเห็นต่อการใช้งานระบบเครือข่ายไร้สาย ผู้ตอบแบบสอบถามเคยใช้งานระบบเครือข่ายไร้สาย ร้อยละ 78.7 มีความเห็นว่าพื้นที่ให้บริการเพียงพอ ร้อยละ 54.7 การเข้าต่อระบบเครือข่ายไร้สายต่อเข้ายาก ร้อยละ 50.9 ขณะที่เข้าใช้งานเครือข่ายไร้สายหลุดบ่อย 1-2 ครั้ง ร้อยละ 38.0 และใช้งานระบบเครือข่ายไร้สายบริเวณคณะที่ศึกษาอยู่ ร้อยละ 39.6 และ หอพักนักศึกษา ร้อยละ 39.2

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถามเคยใช้บริการระบบการเรียนการสอนออนไลน์ ร้อยละ 42.2 มีความเห็นว่าความเร็วของระบบในการเข้าใช้งานเร็วปานกลาง ร้อยละ 70.8 รูปแบบการนำเสนอในส่วนเนื้อหาบทเรียนสามารถใช้งานง่าย ร้อยละ 75.3 และรูปแบบการนำเสนอในส่วนแบบทดสอบสามารถใช้งานง่าย ร้อยละ 76.0

ความคิดเห็นต่อการใช้ข้อมูลสารสนเทศ (MIS) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการให้บริการเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54.8 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 29.0 และระดับน้อย ร้อยละ 11.1 โดยสารสนเทศที่ใช้งานบ่อยที่สุดคือ การลงทะเบียนและผลการลงทะเบียน ร้อยละ 73.4 รองลงมาคือ ระบบประเมินการเรียนการสอน ร้อยละ 60.0 เว็บบอร์ด ร้อยละ 33.8 คำนวณโหลดเอกสาร ร้อยละ 33.2 ข่าวกิจกรรม ร้อยละ 32.4 ข้อมูลส่วนบุคคล ร้อยละ 26.8 แบบฟอร์ม/ใบคำร้อง ร้อยละ 23.4 ข่าวรับสมัคร ร้อยละ 17.0 และระบบจัดหางาน ร้อยละ 11.8 ส่วนสารสนเทศที่ต้องการมากที่สุด คือ ข้อมูลกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา ร้อยละ 59.2 รองลงมาคือ การแนะแนวและจัดหางาน ร้อยละ 48.8 และการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 42.7

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (2550)

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมาย ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด บรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลาชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ .

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึง โดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบ ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึง โดยเฉพาะและมาตรการนั้น มิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘ ผู้ใดกระทำความผิดประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยมีขอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด โดยมีขอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ชัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่น โดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลัง และไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท (๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ห้องสมุดงานวิจัย
วันที่.....25.....ค.ย.....2555.....
เลขทะเบียน.....246318.....
เลขเรียกหนังสือ.....

ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑)(๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตาม มาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่ง ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เดิม หรือคัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำ ไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอม ความได้ ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือ บุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักรและ (๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ ร้องขอให้ลงโทษ หรือ (๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็น ผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษจะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนใน กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการ กระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มา เพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่ สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบ คอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความ ครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บ

ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๗) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๘) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็วเมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทีกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทีกนั้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งสำเนาบันทีกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐานการทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น การยึดหรืออายัดตามมาตรา

๑๘ (๘) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้น ไว้เป็นหลักฐานแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นที่ต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอยกยาวเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้ อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามที่กำหนดไว้ในภาคสองลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้อง พร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้หมีคำสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้หมีคำสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้ ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใดก็ตามในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาลพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจมีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวัน แต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเฉพาะคราวก็ได้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็น เพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ให้บริการ นับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลง ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาทและปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในการจับ ควบคุม คั่น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะ

ผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีมีอำนาจ ร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับ
แนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราช
กิจจานุเบกษา

**ภารกิจของฝ่ายระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2554)**

1. ออกแบบ ควบคุม และดูแลอุปกรณ์และสายสัญญาณระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์หลัก
ของมหาวิทยาลัย (CMU-NET) ออกแบบ ควบคุม และดูแลอุปกรณ์และสายสัญญาณของการ
เชื่อมโยงระบบเครือข่ายหลักของมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก อินเทอร์เน็ต (Internet) และ
Uni-Net
2. ออกแบบ ควบคุม และดูแลอุปกรณ์และสายสัญญาณของระบบโทรเข้าหลักของ
มหาวิทยาลัย (Remote Access)
3. ออกแบบ ควบคุม และดูแลอุปกรณ์และสายสัญญาณของระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ไร้
สายหลักของมหาวิทยาลัย (Jumbo NET)
4. ออกแบบ ควบคุม และดูแลเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายหลักด้านระบบเครือข่ายและ
อินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย
5. ออกแบบ ควบคุม และดูแลเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายหลักด้านระบบสารสนเทศของ
มหาวิทยาลัย
6. รับผิดชอบในการจัดสรรการใช้ทรัพยากรทางด้านระบบเครือข่าย หมายเลข
อินเทอร์เน็ต (IP) ของมหาวิทยาลัย
7. รับผิดชอบด้านการให้บริการ การบริหารจัดการ การให้คำปรึกษา การรักษาความ
ปลอดภัย การจัดเก็บ และการสำรองข้อมูลของระบบเครือข่ายและเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย

งานบริการวิชาการและประกันคุณภาพ สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศเชียงใหม่
(2554) ได้จัดทำรายงานแบบวัดผลของตัวชี้วัดประจำปี 2553 ของ สำนักบริการเทคโนโลยี
สารสนเทศเชียงใหม่ ดังนี้

หมายเลข	ชื่อตัวบ่งชี้	ข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี	มาตรฐานที่พึงปรารถ
1	ร้อยละของแผนปฏิบัติการที่ดำเนินการสำเร็จตามแผน	พ.ศ. 2552: - พ.ศ. 2551: 100 พ.ศ. 2550: 95.45	-
2	ร้อยละของกระบวนการวิชาที่มีการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์	พ.ศ. 2553: 8.52 พ.ศ. 2552: 7.32 พ.ศ. 2551: 6.72	ร้อยละ 10 ต่อปี
3	Internet Bandwidth ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า	พ.ศ. 2553: 27.88 kbps พ.ศ. 2552: 23.35 kbps พ.ศ. 2551: 14.22 kbps	-
4	ร้อยละของชั่วโมงที่ระบบเครือข่ายหยุดทำงานเทียบกับชั่วโมงที่ให้บริการทั้งหมด	พ.ศ. 2553: 0.05 พ.ศ. 2552: 0.39 พ.ศ. 2551: 0.86	ไม่เกินร้อยละ 2
5	จำนวนคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า	พ.ศ. 2553: 0.04 พ.ศ. 2552: 0.05 พ.ศ. 2551: 0.05	-
6	จำนวนผู้ใช้บริการ Internet Account ภายในมหาวิทยาลัย	พ.ศ. 2553: 49,378 ราย พ.ศ. 2552: 45,732 ราย พ.ศ. 2551: 45,537 ราย	-
7	จำนวนชั่วโมงที่นักศึกษาสามารถใช้ PC ภายในมหาวิทยาลัยต่อคนต่อปี	พ.ศ. 2553: 217.90 พ.ศ. 2552: 271.37 พ.ศ. 2551: 265.44	-
8	ร้อยละของงบประมาณที่ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนต่องบประมาณค่านินการทั้งหมด	พ.ศ. 2553: - พ.ศ. 2552: 61.04 พ.ศ. 2551: 16.60	-
9	จำนวนกิจกรรม/โครงการที่ให้บริการแก่สังคมและชุมชน	พ.ศ. 2553: 24 พ.ศ. 2552: 77 พ.ศ. 2551: 94	-
10	จำนวนครั้งที่มิผู้มาดูงาน	พ.ศ. 2553: 24 พ.ศ. 2552: 36 พ.ศ. 2551: 27	-

หมายเลข	ชื่อตัวบ่งชี้	ข้อมูลย้อนหลัง 3 ปี	มาตรฐานที่พึงปรารถ
11	ร้อยละของงบประมาณที่ใช้ในการบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	พ.ศ. 2553: 0.30 พ.ศ. 2552: 0.22 พ.ศ. 2551: 0.64	-
12	จำนวนกิจกรรมในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	พ.ศ. 2553: 14 พ.ศ. 2552: 12 พ.ศ. 2551: 11	-
13	จำนวนงานในระบบฐานข้อมูลด้านการบริหาร และจัดการ	พ.ศ. 2553: 5 พ.ศ. 2552: 6 พ.ศ. 2551: 6	-
14	ร้อยละในการเข้ารับการอบรม/ประชุมเชิง ปฏิบัติการ/ประชุมวิชาการต่อบุคลากรสาย ปฏิบัติการ	พ.ศ. 2553: 96.74 พ.ศ. 2552: 84.88 พ.ศ. 2551: 91.86	ร้อยละ 90
15	จำนวนโครงการสวัสดิการสำหรับบุคลากร	พ.ศ. 2553: 4 พ.ศ. 2552: 5 พ.ศ. 2551: 4	-
16	จำนวนผู้สนใจกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคม และชุมชน	พ.ศ. 2553: 4,037 พ.ศ. 2552: 3,693 พ.ศ. 2551: 3,442	-
17	สัดส่วนงบประมาณรายได้ : งบประมาณแผ่นดิน	พ.ศ. 2553: - พ.ศ. 2552: 63 : 37 พ.ศ. 2551: 84 : 16	-
18	ร้อยละความพึงพอใจต่อสภาพการทำงานและ งานที่ทำงานของบุคลากร	พ.ศ. 2553: - พ.ศ. 2552: 82.70 พ.ศ. 2551: 92.00	-
19	ร้อยละค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรต่อ งบดำเนินการทั้งหมด	พ.ศ. 2553: - พ.ศ. 2552: 4.81 พ.ศ. 2551: 6.62	-

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ดำเนินโครงการพัฒนาระบบเครือข่ายไร้สาย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยทำการติดตั้งจุดปล่อยสัญญาณเครือข่ายไร้สายเพิ่มขึ้นจำนวน 120 จุด ในไตรมาสที่ 4 ของปีงบประมาณ 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากรและนักศึกษาสามารถใช้งานระบบเครือข่ายไร้สายได้สะดวกและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนการเรียนสอน และการค้นคว้าข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น